

Tri kralja

Bio jednom jedan vrlo strog kralj. Svatko je bio dužan izvršiti njegove zakone u potpunosti, sto posto. Tko bi samo u najmanjoj stvari kršio zakon, odmah bi bio kažnjen. Tako se dogodilo jednog dana, da je lopov bio uhvaćen na djelu i izveden pred kralja. Kralj reče: „Odsjecite mu desnu ruku, kao što nalaže zakon.“ Međutim, lopov je skrušeno plakao i molio kralja cijelim srcem da mu se smiluje jer se kajao zbog počinjenog nedjela te je obećao da će se promijeniti, no kralj mu je uzvratio: „Zakon je zakon. Svakome prema svojim zaslugama. Ti ćeš dobiti pravednu kaznu.“ Potom mu odsjekoše ruku. Pročulo se po cijeloj zemlji i ponovilo se mnogo puta, pa su se svi bojali kralja.

Kralj je imao sina. Kada je bio mlad, čuo je, kako su ljudi govorili o njegovom ocu. Govorili su: „Kralj nema ni milosti ni milosrđa. Nema ni srca niti suosjećanja. Prestrog je i strašan.“ Oni su ga se bojali, istina, no nitko ga nije volio. Tada je sin u svome srcu pomislio: „Ne želim jednog dana biti takav kralj! Želim da me ljudi vole a ne, da me se boje!“ Tako on postade milosrdan kralj, koji bijaše uvijek milostiv kod svih kaznenih djela te je zločincima oprostio svaku krivnju. Pročulo se po cijeloj zemlji te su ljudi počeli iskorištavati kraljevu dobrotu, pa čak su mu se i rugali .

Kada je ovaj kralj dobio sina i kada je narastao, vidio je kako je u očevom kraljevstvu rastao broj krađa, kaznenih djela i nepravednosti, jer su prijekornici glumili pred kraljem kajanje i molili ga za milost dok su mu se iza leđa rugali i ismijavali ga. Tada je u svome srcu pomislio: „Ne želim biti takav kralj! Želim, da me ljudi poštuju i cijene, ali ne želim biti posve nemilosrdan poput moga djeda!“ Tako se zbilo, kada on postade kralj i kada je on morao suditi, da se držao zakona i sudio pravedno, ali kada bi zahvaljujući svojoj kraljevskoj mudrosti vidio da se netko istinski i iskreno kaje, imao bi milosti te bi oprostio krivnju. Pročulo se po cijeloj zemlji i ljudi su ga smatrali pravim, pravednim i milosrdnim kraljem koji ima srce i poštovanje. Tada se pravednost vratila u zemlju jer su ljudi voljeli kralja a ujedno ga se i bojali.

Draga braćo i sestre, nije dobro biti samo pravedan niti je dobro biti samo milosrdan. Kao u svemu u životu, tako i u ovom primjeru treba naći pravu mjeru. Savršenost je u pravoj mjeri pravednosti *zajedno s pravom*

mjerom milosrđa. To je ono što je jedino dobro, ispravno i savršeno. A upravo je takav naš Bog. On je u savršenoj mjeri pravedan a ujedno i u savršenoj mjeri milostiv. Niti će grešnika mimoići pravedna kazna (usp. Izl 34,7) niti istinski raskajanog grešnika Njegovo milosrđe (usp. Ps 51,19), kao što to vrlo simbolično pokazuju dva razbojnika s desne i s lijeve strane Isusove: onaj koji se nije pokajao i rugao s Isusom našao je pravednu kaznu (Lk 23,41), a drugi koji se pokajao i molio Isusa za milost našao je Božje milosrđe i praštanje (Lk 23,41). Zato trebamo Boga poštivati i „sa strahom i trepetom raditi oko našega spasenja“ (usp. Fil 2,12), a i ujedno Boga sa svim srcem ljubiti jer će samo oni „primit vijenac života koji ga ljube“ (usp. Jak 1,12). Neka nas, dakle, strah Gospodnji sačuva od grijeha i pakla, a ljubav prema Bogu vodi u vječni život i raj! Amen. Aleluja!!!!